

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 1 oktober 2019
(OR. en)

12418/19

EF 279
ECOFIN 820
CRIMORG 128
DROIPEN 142

NOTA

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
Betreft:	Non-paper van de Commissie over de hoofdelementen van een verfijnde methodiek voor het identificeren van derde landen met een hoog risico in het kader van Richtlijn (EU) 2015/849

Voor de delegaties gaat hierbij de bovengenoemde non-paper van de Commissie met het oog op de zitting van de Raad (Ecofin) op 10 oktober 2019.

Non-paper

over de hoofdelementen van een verfijnde methodiek voor het identificeren van derde landen met een hoog risico in het kader van Richtlijn (EU) 2015/849

De antiwitwasrichtlijn (AMLD) verplicht de Commissie tot het identificeren van derde landen met een hoog risico en strategische tekortkomingen in hun regelgeving inzake witwassen en terrorismefinanciering, om ervoor te zorgen dat meldingsplichtige entiteiten cliëntenonderzoeksmaatregelen toepassen op transacties of zakelijke relaties met die derde landen. De vijfde AMLD, die in juli 2018 door het Europees Parlement en de Raad werd vastgesteld, scherpste de criteria voor het identificeren van derde landen met een hoog risico nog aan, en ging daarbij verder dan de criteria van de Financial Action Task Force (FATF), met name wat betreft informatie over uiteindelijk begunstigden.

Na het bezwaar van de Raad tegen de op 13 februari 2019 door de Commissie vastgestelde gedelegeerde verordening op 7 maart 2019 tot identificatie van derde landen met een hoog risico, en de resolutie van het Europees Parlement van 14 maart 2019¹, heeft de Commissie binnen bovengenoemd wettelijk kader geprobeerd tegemoet te komen aan de door de Raad geuite bezwaren wat betreft de transparantie van de procedure en de noodzaak om derde landen de juiste prikkels te geven en hun recht om te worden gehoord te eerbiedigen. De Commissie pleegt ook overleg met het Europees Parlement, dat de nadruk legt op het belang van een autonome EU-procedure voor de identificatie.

De nieuwe hoofdelementen van een verfijnde methodiek voor het identificeren van derde landen met een hoog risico betreffen: i) de wisselwerking tussen de identificatieprocedure van de EU en die van de FATF; ii) meer overleg met de derde landen; en iii) intensievere raadpleging van deskundigen uit de lidstaten.

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P8-TA-2019-0216&format=XML&language=NL>

i) Wat betreft de **wisselwerking tussen de EU en de FATF**, zullen derde landen die op de lijst van de FATF staan, in principe ook in de lijst van de EU worden opgenomen. Voor landen die geschrapt zijn van de lijst van de FATF, zal de Commissie beoordelen of de FATF-actieplannen voor schrapping van de lijst ver genoeg gaan voor schrapping van de EU-lijst. Alleen indien nodig zou het bestaande FATF-actieplan worden aangevuld met specifieke EU-vereisten. Dan zou worden verwezen naar aanvullende, specifiek voor de EU geldende omstandigheden, bijvoorbeeld de precieze dreiging die een derde land vormt voor de EU, of de transparantievereisten voor uiteindelijk begunstigden. Derde landen die een risico kunnen inhouden en waartegen (nog) geen FATF-procedure loopt, moeten door de Commissie / de lidstaten in de FATF onder de aandacht worden gebracht, voordat een autonome opname in de EU-lijst wordt overwogen.

ii) Wat het **overleg met de derde landen** betreft, moet een stapsgewijze aanpak worden gevolgd:

1) ze moeten worden geraadpleegd over initiële bevindingen, 2) er moeten landspecifieke EU-benchmarks worden opgesteld met betrekking tot de zorgpunten van elk land in verband met de criteria van de AMLD, en 3) voordat een opname in de lijst wordt overwogen, moet worden gestreefd naar toezeggingen van de derde landen om specifieke corrigerende maatregelen door te voeren. De derde landen zouden een termijn van twaalf maanden krijgen om inzake de zorgpunten actie te ondernemen. Een land zou alleen in de lijst worden opgenomen als het inzake de benchmarks geen actie onderneemt / zijn toezeggingen niet nakomt, en alleen dan zouden de zorgpunten worden aangemerkt als strategische tekortkomingen in de zin van de AMLD. Als jurisdicties geen medewerking verlenen (bijvoorbeeld weigeren om toezeggingen te doen) of indien jurisdicties inzake de benchmarks geen actie ondernemen binnen de overeengekomen termijn, zal de Commissie ze in de lijst opnemen. Bij een aanzienlijk risico dat moet worden beperkt, zal de Commissie zich de mogelijkheid voorbehouden om strategische tekortkomingen onmiddellijk formeel vast te stellen op basis van de AMLD en de jurisdictie bijgevolg op de lijst op te nemen.

iii) de **deskundigen van de lidstaten zullen worden geraadpleegd bij elke stap van de procedure** in verband met de beoordelingen van de regelgeving van derde landen, de vaststelling van verzachtende maatregelen, de actie van derde landen inzake de EU-benchmarks en de opstelling van de gedelegeerde verordening. Onder meer specifieke bevoegde autoriteiten van de lidstaten (rechtshandhaving, inlichtingendiensten, financiële-inlichtingeneenheden (FIE's)) zullen worden geconsulteerd.